

Mesečna naročnina
12 Din, za inozem-
stvo 20 Din. Ured-
ništvo: Ljubljana,
Gregorčičeva ul. 23.
Tel.: 2566, int. 3069
Maribor, Aleksan-
drova c. 16. Tel. 2107.
Celje, Prešernova 6/1

GLAS NARODA

Uprava: Gajeva 1.
Telefon 3855. - Ček,
račun: Ljubljana
št. 14.614. Oglasi po
ceniku. Pri večkrat-
nih objavah popust
Maribor, Aleksan-
drova c. 16. Tel. 2107.
Celje, Prešernova 6/1

Današnja številka vsebuje:

BSK — državni prvak v nogo-
metu
Sokoli v Dolu pri Ljubljani
Ljubljanska in mariborska ne-
delja
Glas slovenske žene: Zveza
kmetijskih fantov in deklet
Naš Korotan: Strašne cerkvene
razmere na Koroškem
Koroški narodni tabor
Ljubljanska drama na počitnicah

Št. 117

Izhaja vsak dan

V Ljubljani v ponedeljek, dne 26. avgusta 1935

Rokopisov ne vračamo Leto I

Mlada kmetjska generacija

Za prepoved slovenske vasi

Tacen pri Št. Vidu, 26. avgusta.

Včerajšnja nedelja je agilno Društvo kmetijskih fantov in deklet iz Gamelj priredilo v Tacnu pod Smarno goro uspešno tekmo koscev, združeno z mladinskim kulturnim zborovanjem. Nad vse številna udeležba je bila živ dokaz o simpatijah, ki jih kmetjsko in delovno ljudstvo goji do mlade kmetjske generacije, ki tako pogumno in samozvestno orje ledino za kulturni in miselni prepoved naše vasi in vsega podeželja. Mlade kmetjske vrste so tako trdno in neomajno strnjene, da nam morejo biti za vzor, kako je treba z nesebičnim in požrtvovalnim kulturnim delom ustvarjati tako potrebno kulturno in miselno skupnost podeželskega ljudstva, ki sicer ponekod še razcepljeno in nesložno tava pod najrazličnejšimi zastavami in vabljivimi gesli. V duhu kmetjske kulturne skupnosti in složnosti se je poleg številnega občinstva udeležilo te mladinske manifestacije lepo število članstva iz Društva kmetijskih fantov in deklet iz Medvod, Skarucne, Št. Vida, Dragomlja, Most pri Komendi, Zg. Šiške. Enodušna kulturna skupnost je na našem podeželju zmogovita in nič več je ne more zaustaviti, ker to skupnost želi ljudstvo samo, ki je tudi edino poklicano in upravičeno, da v skrbi za svojo bodočnost preseka žalostne in škodljive posledice naše polpretekle zgodovine. Kmetjska mladina nam riše perspektive našega kulturnega prepoveda, naše narodne skupnosti, in za danes je to njena največja zasluga.

V okviru skupnosti in z voljo samostojnega kulturnega udejstvovanja je potekla tudi včerajšnja lepa manifestacija. Po pestri in živahni povorki na tekmovališče je pričela zanimiva tekma, ki so ji gledavci sledili z največjim odobravanjem ter tako počastili v duhu spoštovanja trdo in naporeno kmetjsko delo. V tekmi košnje si je priboril prvo mesto Peter Sušteršič iz Tacna, drugo Slavko Smole iz Tacna, tretje Lojze Sesek iz Smartnega in četrto France Aleš iz Gamelj. Pogumne tekmovalce-kosce je občinstvo nagradilo z iskrenimi znaki priznanja.

Po končani košnji se je vršilo na vrtu »Save« številno obiskano kulturno-mladinsko zborovanje, ki ga je otvoril društveni predsednik z iskrenim kmetjskim pozdravom. Nato je govoril za Zvezo kmetijskih fantov in deklet France Gerželj, ki je povdarjal skupnost in složnost mladih kmetijskih vrst, ki kot izključno kulturno gibanje opravlja jo veliko zgodovinsko delo prepoveda slovenskega podeželja v duhu kmetjske skupnosti. Za Zvezo slovenskih kmetov pa je govoril njen predsednik g. Albin Koman, bodreč v svojih izjavah zbrano mladino, naj pogumno in odločno vztraja v smeri kulturnega delovanja in na braniku za pravice kmetjskega dela, ki zasluži od vsakogar vse priznanje. Zborovalci so tudi svečano proslavili spomin kmetijskih borcev Stefana Radiča, Aleksandra Stambolijskega in Janžeta Novaka.

Včerajšnja mladinska kulturna manifestacija je morala vsakogar prepričati, da živi in rase v bližnji in daljnji okolici Smarne gore zdrava in pogumna kmetjska mladina, ki trdne vere in kulturno složna koraka čez vse ovire v nove dni naše vasi in podeželja.

(O drugih številnih kmetjsko-mladinskih kulturnih prireditvah do zaključka redakcije nismo prejeli poročil.)

Smrt mlade učiteljice

Leto in dan je bila ubožica priklenjena na posteljo in v soboto jo je smrt rešila strašnih muk.

Gdč. Stanka Slapšakova je bila hčerka znane mladinskega pisatelja in šolnika, nazadnje šolskega upravitelja na Prulah g. Julija Slapšaka, ki je po njem podedovala ljubezen do mladine in njene vzgoje. Pred 28 leti je bila rojena v Vodichah, kjer je bil oče učitelj, po osvojni šoli je bila pa v Škofji Loki in Mariboru ter je pred 8 leti napravila maturo na učiteljski šoli v Ljubljani. Idealna mlada učiteljica je najprej poučevala v Škofjanu pri Mokronogu, nato na Raki, težko je pa že premagala bolezen v svoji zadnji službi na meščanski šoli v Ribnici. Otroci so ji vračali njeno ljubezen in se s solzami poslavljali od nje, ko je morala bolna domov, od koder se nikdar več ne vrne k njim.

Vsakomur se stoji ob vesti, da je nadarjeno, res dobro dekle, moralo prežgdati v grob, in vsakdo odkritosrečno sočustvuje s tako težko prizadeto družino Slapšakov.

Vladna kriza je rešena

Vlada je spopolnjena

Vladna kriza je rešena. — Vlada je spopolnjena. — Na novo je vstopil v vlado samo dr. Mile Miškulin. — Mesto za socialno politiko in narodno zdravje še ni zasedeno.

BEOGRAD, 25. avgusta. AA. V imenu Nj. Vel. kralja Petra II. z ukazom kr. namestništva od 24. t. m. so sprejete ostavke ministra za socialno politiko in narodno zdravje Nikole Preke, pravosodnega ministra dr. Ljudevita Auerja in ministra za gozdove in rudnike Ignjata Štefanoviča, imenovani so pa:

za namestnika ministra za socialno politiko in narodno zdravje Mirko Komnenović, minister za telesno vzgojo naroda, za ministra za gozdove in rudnike Djuro Janković, minister brez portfelja, za pravosodnega ministra dr. Mile Miškulin, narodni poslanec.

Beograd, 25. avgusta. b. V političnih krogih se rešitev vladne krize mnogo komentira. Smatra se, da bo sedanja politična izprememba konsolidirala naše politične prilike. V krogih vladne večine se smatra, da je ostavka samo utrdila položaj vlade. V tujakinih dobro po- učenih krogih sodijo, da bo ministertvo za so-

cialno politiko in narodno zdravje ostalo rezervirano za enega izmed pristavev bivše SLS.

Beograd, 25. avgusta. b. Ob 10.30 je predsednik vlade dr. Milan Stojadinović sprejel vse tri odstopivše ministre v poslovalni avdijenci. Ob 11. so novi ministri prisegli in se odpeljali v svoje nove resore.

Novi minister dr. Mile Miškulin

je rojen leta 1882. v vasi Smiljanu v Liki pri Gospiću. Gimnazijo je dovršil v Senju, pravne nauko pa v Zagrebu in Pragi. 22 let je bil odvetnik v Gospiću, pozneje pa je postal javni beležnik v Zagrebu. Sodeloval je še kot dijak pri napredni omladini na zagrebski univerzi. Posebno agilen je bil pozneje v Napredni stranki, kjer je mnogo delal v družbi z Lorkovićem, Polićem in dr. Trumbićem. Prav veliko zaslug si je pridobil na zadružnem polju. Bil je predsednik Gospodarskega društva v Gospiću in član uprave Centralnega hrvatskega društva v Zagrebu. Intenzivno se je vabil tudi z novinarstvom. Pred 18 leti je kandidiral na listi srbsko-hrvatske koalicije za narodnega poslanca, ni pa bil izvoljen. Leta 1931. je kandidiral v Zagrebu proti kandidatu Juraju Demetroviću in tudi takrat ni bil izvoljen, čeprav je dobil okoli 9000 glasov. V Narodno skupščino je prišel prvič leta 5. maja kot narodni poslanec s rezja Perušić.

Narodna noša Bleda za visoka gosta

Narodna noša za vojvodo Kentskega in njegovo gospo

Bohinj, 25. avgusta. AA. Danes ob 11.30 je posebna delegacija blejske občine izročila vojvodi Kentskemu in vojvodinji Marini v vili Nj. kr. Vis. kneza-namestnika Pavla dar narodne noše za vojvodinjo in vojvodo.

Deputacija je prišla pred vilo z okrašenim vozom, na katerem se je nahajala starinska skrinja, v njej pa oba para narodne noše. Deputacijo je vodil blejski župan Tone Vovk; oblečena je bila v gorenjske narodne noše.

Dr. Purić je izročil predsedniku francoske republike akreditivna pisma

Pariz, 24. avgusta. AA. Predsednik republike Lebrun je danes popoldne sprejel v svečani avdijenci novega jugoslovanskega poslanika v Parizu dr. Božidarja Purića. O priliki te avdijence, ki se je začela ob 17., je dr. Purić izročil predsedniku republike svoja akreditivna pisma.

Pariz, 24. avg. Drevi odpotuje g. Purić z orientiskim ekspresom na Bled, da se udeleži konference Male antante. V Parizu ga bo zastopal kot odpravnik poslov svetnik g. Milan Stefanović.

Hude skrbi za Anglijo

V četrtek se je angleška vlada več ur posvetovala glede konflikta med Italijo in Abesinijo. Po konferenci so novinarji oblegali ministre, ki so pa bili topot zelo rezervirani in hladni. Slika kaže MacDonalda v pogovoru z radovednim reporterjem.

Shod Združene opozicije v Kragujevcu

Beograd, 25. avgusta. b. Na današnji shod Združene opozicije v Kragujevcu je prišlo nad 50.000 ljudi. Naravno, da tako velikih mas Kragujevac ni mogel sprejeti pod svojo streho. Po vseh poteh so množice prenočevale in kurile ognje. Prišli so udeleženci iz Sumadije, iz Bosne, Hercegovine, in iz Crne gore. Ze snovi je prišel v Kragujevac Ljuba Davidović v spremstvu svojih prijateljev in narodnih poslancev, izvoljenih na Mačkovih listi. Danes pa so prišle množice s poseb. vlaki iz Zagreba in Beograda z velikimi zastavami in daleč vidnimi napisi, kakor »Zahtevamo svobodo tiskar, »Zahtevamo svobodo univerz, »Zahtevamo tajno glasovanje itd.

Ob 11. uri so se pojavili na shodu Ljuba Davidović, Jovan Jovanović in narodni poslanci pristaši Davidovića in dr. Mačka. Pri otvoritvi se je prečitela brzojavka dr. Vladka Mačka, ki

poudarja slogu med Srbi, Hrvati in Slovenci. Tudi iz Slovenije je prišlo mnogo brzojavk. V svojem govoru je Davidović izjavil, da je eno gotovo, namreč to, da tako v Zagrebu, kakor tudi v Beogradu hočemo to državo in to nam je tudi dala moč, da moremo napraviti današnji sporazum.

V sreč. Sumadije vidimo samo jugoslovanski narod in ne ljudi te ali one stranke. Treba je poživiti in pomladiti politično življenje naroda. Stari politiki so bili in odhajajo, mladi stopajo na njihova mesta. Zahteva reorganizacijo uprave, veruje v poštenost dr. Spashe in dr. Korošca in je prepričan, da bo program Združene opozicije objavljen na nekem istotako velikem zborovanju.

Za njim so govorili Jovan Jovanović o hrvatskem vprašanju, Dragoljub Jovanović, Milan Pribitić in Čeda Kokanović.

Bolgarska vladna kriza

Beograd, 25. avgusta. b. Bolgarska vlada je v krizi. Tu se pričakuje, da bo postal predsednik bolgarske vlade bivši minister na našem dvoru g. Georgij Kjuzevanov.

Seja finančno-gospodarskega komiteja

Beograd, 25. avgusta. b. Danes se je vršil pod predsedstvom finančnega ministra Dušana Letice seja finančno-gospodarskega komiteja ministrov, ki ji je prisostvoval tudi predsednik kraljevske vlade dr. Milan Stojadinović. Na seji se je obravnavalo vprašanje kmetijskih dolgov.

Napredovanje

Napredoval je za svetnika zunajega ministristva v četrti skupini druge stopnje dr. Josip Miličić, tajnik istega ministristva v peti skupini.

Premeščenje

Premeščena sta za svetnika h kraljevskemu poslanstvu v Parizu v četrti skupini druge stopnje Stanoje Simić, svetnik iste skupine in stopnje v zunanjem ministristvu, in za svetnika kr. poslanstva v Atenah v četrti skupini druge stopnje Milan Konstantinović, svetnik zunanjega ministristva iste skupine in stopnje.

Objava

Ministristvo za promet je na podlagi zakona o Društvu Rdečega križa odredilo, da se morajo v času od 15. do vključno 21. septembra t. l. lepiti na vsa navadna in priporočena pisma, dopisnice, razglednice, navadne in vrednostne pakete ter na telegrame v tuzemskem prometu obvezno posebne znamke »Rdečega križa« po 50 par. Ta taksa se plača pri predaji pošiljke sprejemni pošti poleg redne pristojbine. Ravno tako se plača ta taksa tudi za kupljene poštniške karte v avtomobilskem poštne prometu. Za ostale poštnje pošiljke, kakor tudi za odpošiljke, ki so po zakonu poštno proste, se ta taksa ne plača. Za pošiljke v inozemstvo plačilo takse ni obvezno.

† Franc Čibej

V soboto je umrl v Ljubljani gosp. Franc Čibej, pisarniški ravnatelj višjega deželne-

ga sodišča v Ljubljani. Pokojnik je bil vesten uradnik, ki so ga spoštovali podrejeni in cenili predstojniki. Pogreb bo danes ob pol 15. uri iz hiše žalosti na Cesti 29. oktobra št. 7 na pokopališče pri Sv. Križu.

Pokojnik zapušča soprogo Marijo in hčerki Vero in Olgo. — N. v m. p.!

Smrt popularnega železničarja. Po dolgotrajnem trpljenju je v soboto izdihnil vpo-kojeni žel. revident g. Valentin Slave, ki ga imajo v najboljšem spominu vsi, ki so se vozili po nekdanji Južni železnici, prav tako pa tudi oni, ki so tega vpljudnega in z vsakim prijaznega železničarja spoznali, ko je služboval v Ljubljani. Rojen je bil na Vrhniki in je dočkal 70 let, služboval je pa najprej v Trstu, nato je moral zaradi svojega odkritega slovenskega prepričanja v Tirole, odkoder se je spet vrnil v Trst, kjer je služboval mnogo let. L. 1907. je bil premeščen v Ljubljano, a v svetovni vojni je moral v Galicijo, kjer so mu napori zrahljali zdravje. Z vsvo vestnostjo je opravljal po vojni službo v Ljubljani pri drž. železnici in si pridobil nešteto prijateljev. Pokojnik zapušča vdovo in že poročeno hčer ter srčkano vnučko. Pogreb bo danes ob 15.30 izpred mrtvašnice Zavetišča sv. Jožefa na Vidovdanski cesti 9 na pokopališču sv. Križa. Tudi v najlepših časih vedno odločnemu narodnjaku in najljubšemu tovarišu časten spomin, njegovim pa naše iskreno sožalje!

Dnevna pratika

Ponedeljek: 26. avgusta. Katoličani: Zeferin p. Pravoslavni: 13. avgusta, Maksim iz.

Dežurne lekarne v Ljubljani

Kmet, Tyrševa cesta; Ustar, Šeleburgova ulica, Trnkoczy, Mesni trg.

Vremenska napoved

Novi Sad: Prevladovalo bo oblačno vreme na severni polovici kraljevine. Mogoče mestoma dež in nevihte. Jasno na jugu. Temperatura se bo znižala na severnem delu kraljevine, a zvišala se bo povsod v ostalih krajih. Solnce vzhaja ob 4.51, zahaja pa ob 18.25.

Sport

Nogometna nedelja

Ljubljana, 25. avg.

Juniorske prvenstvene tekme

Danes dopoldne so se po večletnem presledku zopet pričele juniorske prvenstvene tekme, na katerih morajo tekmovalci vsi prvotnoizredni klubi, dočim je drugorazrednim dopuščena samoodločba.

Mars : Svoboda 6:0 (4:0)

Na igrišču Primorja so nastopili štirje klubi s svojimi juniorskimi moštvi. Kot prvi par so nastopili juniorji Marsa in Svobode, in so se Marsovcem izkazali zelo premočne ter so brez truda zmagali. Sodil je prav dobro g. Sketel.

Primorje : Ilirija 5:1 (0:1)

V naslednji tekmi so se pomerili juniorji naših vodilnih klubov Primorja in Ilirije. Igra je bila zelo ostra, tako da je moral sodnik v drugem polčasu celo izključiti po enega igralca od vsakega moštva. V ostalem so pa bili juniorji Primorja stalno v premoči. Toda te svoje premoči vse do 12. min. drugega polčasa niso mogli izraziti v golih. Ilirija je dosegla vodstvo v prvem polčasu iz prostega strela ter je nato presla v obrambo. V drugem polčasu pa se je napad Primorja znašel ter neprestano obstreljeval vrata Ilirije. V tem času jim je tudi uspelo zabiti pet golov in tako postaviti končni rezultat.

Tekmo je sodil g. Stiglic sicer dobro, vendar pa premalo energično.

Hermes : Svoboda 4:1 (1:1)

Popoldne pa sta bili odigrani na igrišču Primorja dve prijateljski tekmi. V prvi tekmi sta nastopila Hermes in Svoboda. Po malo zanimivi in zelo slabi igri v prvem polčasu in po ne dosti boljšem nadaljevanju v drugem je Hermes, ki je v par momentih pred golom pokazal malo več znanja, zmagal z rezultatom 4:1.

Tekmo je sodil v stilu igre g. Vrhovnik.

Primorje : Reka 4:0 (1:0)

V drugi tekmi je nastopilo simpatično moštvo Reke z Viča proti liga-moštvo Primorja. Ta tekma je bila ves čas zelo živa in zanimiva. Reka je pokazala, da je dosti boljše, kot marsikatero naše prvotnoizredno moštvo. Kljub visoki zmagi Primorja je bila igra ves čas odprta ter so bila čisto prav zelo ogrožena tudi vrata Primorja. Pri Reki je zlasti ugajala hitra kombinacijska igra. Le pred golom so bili zelo neodločni in radi tega niso mogli doseči častnega gola, ki so ga na vsak način zaslužili.

Primorje je zaigralo povprečno. V moštvo se ni nihče prav posebno odlikoval. Goli, ki jih je Primorje zabilo, so bili rezultat večje odločnosti pred golom.

Moštvi sta nastopili v naslednjih postavah: Primorje: Magister-Hassl, Bertonec-Kukanja, Gjorgjevič, Boncelj-Zemljč, Janežič, Pepček, Vrhovnik, Uršič. — Reka: Pikič-Repoz, Debeve-Smolnikar, Prijatelj, Glušič-Lavrenčič, Slanina, Batelino, Zinke, Jež.

Tekmo je slabo vodil g. Ramovž.

Ilirija : Jadran 3:0 (0:0)

Današnje srečanje med obema kluboma, ki je bilo na igrišču SK Jadrana v Kolesarji, je privabilo prav čedno število gledalcev, predvsem seveda lokalnih patriotov iz kolesarske četrti. Ilirija, ki je nastopila z vsemi svojimi asi, ni prišla prav v zalet, kljub veliki premoči v obeh polčasih. Ambiciozni in požrtvovalni Jadranci so nudili zelenim tak odpor, da je že izgledalo, da bo končala tekma remis. Šele 15 minut pred koncem tekme, ko je bila obramba Jadrana že kolikor toliko utrjena, se je posrečilo prostostoječemu Zupancu zabiti iz daljave par metrov prvi gol. Isti igralec je 2 minuti nato, zopet nepokrit, povišal na 2:0. Tretji in zadnji gol pa je dal 5 minut pred koncem tekme Lah. Vse priznanje gre požrtvovalni obrambi Jadrana, posebno pa njegovemu odličnemu golmanu. Žal, da napad tako zelo zaostaja za obrambno formacijo. Zdelo se je, da imajo napadalci Jadrana prevelik respekt pred ilirskimi branilci. Povsem slabo je bilo levo krilo in je čisto nerazumljivo, da so ravno nanj največ igrali. Sicer bi se bilo pa pri vsej neodločnosti tik pred koncem tekme Jadrancem skoraj posrečilo zabiti časten gol, ki so ga pravzaprav tudi zaslužili.

Tekmo je sodil prav dobro in na splošno zadovoljstvo g. Camernik.

Ligaške tekme

BSK državni prvak v nogometu

Beograd, 25. avgusta. b. Z današnje zmagovito v Sarajevu je BSK dosegel 24 točk. To število točk lahko doseže samo še tukajšnja Jugoslavija, ker pa ima Jugoslavija mnogo slabšo goliferenco in bi morala v zadnji tekmi dati 14 golov in nobenega sprejeti, se lahko z vso gotovostjo računa, da bo letošnje nogometno prvenstvo pripadlo BSK-u.

Bask : Gradjanski 5:1 (1:1)

Beograd, 25. avgusta. b. Danes je pred 1500 gledalci na igrišču Jugoslavije Bask

premagal zagrebskega Gradjanskega z rezultatom 5:1 (1:1). Gradjanski je nastopil brez svojih igralcev Živkovića in Šiposa in je uspel samo v prvem polčasu. Bask je po dolgem času zaigral prav dobro.

Concordia : Jugoslavija 2:0 (1:0)

Zagreb, 25. avgusta. b. Za današnje tekmo med Concordijo in beograjsko Jugoslavijo je vladalo veliko zanimanje. Iz Beograda je davi prispelo s posebnim vlakom okrog 900 navijačev. Concordija je zmagala svojega nasprotnika zaslužno z rezultatom 2:0 (1:0). Jugoslavija je igrala dobro samo prvih 20 minut, takoj po prvem голу pa je posebno napad odpovedal. Gole za Concordijo sta dala Martinović in Pleše.

BSK : Slavija 1:0 (1:0)

Sarajevo, 25. avgusta. b. Danes se je pred 3.500 gledalci odigrala nogometna tekma med tukajšnjo Slavijo in BSK-om iz Beograda. BSK je v ležerni igri sigurno premagal svojega nasprotnika. Edini gol dneva je dal Glišević.

Tour de Suisse

Po velikih biciklističnih krožnih dirkah, kot so bile letos dirke okoli Španije, Belgije, Holandije, Giro d'Italia in Tour de France, se je začela včeraj še švicarska Tour de Suisse. Start je bil v Curihu, kjer se je zbralo 70 udeležencev dirke iz 11 držav. Proga je dolga 1780 km in je razdeljena na 7 etap. Prva etapa Curih—St. Moritz 242,9 km. 2. St. Moritz—Lugano 223,6 kilometrov. 3. Lugano—Luzern 205,4 km. 4. Luzern—Ženeva 286,9 km. 5. Ženeva—Bern 249,8 km. 6. Bern—Olten 240,1 km. 7. Olten—Curih 259,3 km.

Izmed znanih, ki jih naši čitatelji, ki so zasledovali poročila o poteku Giro d'Italia in Tour de France, že poznajo, startajo: Francoizi: Archambaud, Ruozzi, Faure Maclair; Belgijci: Moerenhout, Deloor; Nemci: Altenburger, Geyer, Thuerbach, Stoepel, Umbenhauer; Italijani: Gestri, Bertoni, Meali, Piubellini; starta seveda tudi cela vrsta švicarskih dirkačev, za Španijo Prior, za Poljsko Krajewski, za Portugalsko Lopez, za Luxemburško 3 dirkači, za Holandijo dva, za Avstrijo trije, med njimi tudi znani Max Bulla, zmagovalec I. Tour de Suisse l. 1933. O poteku dirke bomo obširneje poročali tekom tedna.

Sokolstvo

Sokolski nastop v Dolu pri Ljubljani

Mlada in marljiva četa v Dolu pri Ljubljani je priredila včeraj na vrtu Kmetškega doma v Beričevem svoj prvi javni nastop, ki se ga je udeležilo prav častno število občinstva. V lepem številu so prihiteli v goste k četi Sokoli iz Ljubljane, Most, Zaloga, Polja, Ježice in Sv. Jakoba, seveda so zastopali tudi sokolsko župo bratje načelnik Vrhovec, Tonja in Slana. Ob 15. uri se je razvil iz Dola v Beričevo lep sokolski sprevoz z godbo Sokola I. Tabor in praporom Sokola iz Most, v katerem je korakalo nad 150 oseb.

Po prihodu pred Kmetški dom je bil najprej mimohod pred starešinstvom in praporom, nakar se je pričela ob 16. javna telovadba, ki jo je vodil četni načelnik br. Zupancič. Pri javni telovadbi je najprej nastopila moška in ženska deca z dobro izvedenimi prostimi vajami, nato ženski naraščaj s saveznimi prostimi vajami, nakar je moški naraščaj izvedel vaje na drugo, moška deca pa razne preskoke in premete. Starejši bratje iz Most so nato odlično izvedli proste vaje, potem pa so člani in naraščajniki iz Zaloga dobro odvežbali Kovačevsko skladbo »Buči morje Adrijsko«, ki je vzbudila pri občinstvu navdušeno pohvalo. Pri orodni telovadbi je nastopila vzorna vrsta Sokola I. na drugo, ena vrsta članov pa na bradiji, obe vrsti sta bili deležni toplega priznanja. Po orodni telovadbi so članice in člani prav dobro izvedli proste vaje za praški vsesokolski zlet v Pragi 1932, nakar so člani jezdnega odseka Sokola Ljubljana III. strumno izvedli vaje s sablami. Nastopila je nato še vzorna vrsta Sokola I. na bradiji, nakar je bila telovadba z narodnim kolom vseh oddelkov zaključena. Po telovadbi je bila dobro obiskana narodna veselica. Mladi sokolski četi k njenemu prvemu nastopu vse priznanje in po tej poti naprej! Zdravo!

Sokolske plavalne tekme v kopališču S. K. Ilirije

Ljubljana, 26. avgusta.

V kopališču SK Ilirije so bile včeraj dopoldne prve plavalne tekme Sokolske župe Ljubljana, ki so potekle v vzorni disciplini in pokazale, da se tudi ta panoga telesne vzgoje prav lepo razvija v sokolskih vrstah. Namen tekem ni bil lov za rekordi, marveč, da se članstvo in naraščaj nauči plavanja. V ta namen se vrši tudi 14dnevni popoldanski župni plavalni tečaj pod vodstvom župnega načelnika br. Lojzeta Vrhoveca, ki je tudi včeraj vzorno vodil plavalne tekme. Pomagal mu je sodniški zbor bratov in sester, ki je svojo nalogo rešil nadvse častno. Plavalnih tekem se je udeležilo 26 članov iz Ljubljanskega Sokola, Sokola II, Ježice

Strategična točka

Najhujši boji bi se bili, če bi nastala vojna med Abesinijo in Italijo, za take studence, kakor nam enega kaže slika. Taki studenci so edino oporišče za karavane v afriških puščavah. Za prodirajočo armado bodo seveda tem bolj važni.

in Kamnika, 4 članice iz Ljubljanskega Sokola, 12 naraščajnikov Sokola I. Tabor, Ljubljanskega Sokola in Ribnice ter 7 naraščajnic iz Ljubljanskega Sokola in Sokola II. Pogrešali pa smo udeležbo nekaterih edinic, o katerih vemo, da

imajo prav dobre plavalce in plavalčice. Doseženi uspehi so prav zadovoljivi, in jih bomo objavili jutri. Naj bi bila ta prva plavalna lekma vzpodbuda za to lepo panogo telesne vzgoje v sokolskih vrstah!

Ljubljanska nedelja

Komarjeva nedelja

Prešerna in razuzdana je bila nekdanj komarjeva nedelja, saj je bila šiška polna pristav in dvorcev, kjer so njih mestni gospodarji s svojimi žanjicami in mlatiči obhajali praznik žetve in dobre letine s plesom in pojedinami, kakor so po pristavah njih starodavni predniki obhajali praznik žetve z bakanalijami. Da bi ime »komarjeva« izviralo od nemškega vabila »Komm her!«, kakor so to razlagali v prav krepko nemškutarski nekdanji šiški, je pač privlečeno za ušesa, pač pa hladne šentjernejske noči pometo z ženitovanjskim plesom komarjev ali prav za prav mravelj in jih nadomeste s plesi žetvenih bakanalij. Vesela je še vedno komarjeva nedelja, čeprav jo danes obhaja največ takih, ki ne žanjejo. Čeprav policije danes še ni mogoče, vendar nam bo jutri najbrž poročala tudi v bistveni točki komarjeve proslave, namreč o klavnih žrtvah ali vsaj o posledicah cepcev in podobnih atributov slavnosti. Tudi posledice morajo biti že zaradi zrelih češpelj lepo vijoličasto modre bunke. Stari šišenski varuh sv. Jernej v svoji skromni cerkvi še vedno ni izgubil veljave, čeprav so dobili novega župnega patrona.

Številka za komarjevo nedeljo je pa še prav visoka zlasti za tiste, ki ne žanjejo, da bi ji menda lahko rekli tudi »predjumnova«. Seveda, če bi jo tako imenoval na komarjvi, bi spoznal, da si med mlatiči!

Gneča v izletniških vlakih

O tem pa pač niso razmišljali izletniki, ki jih je bilo že v soboto polne vlake. Vse leto pa menda izletniški vlaki niso bili nikdar tako polni, kakor davi. Za en gorenski izletniški vlak jih je bilo prevč, da so z glavnega kolo-dvora morali poslati kar dva. S prvimi jih je zapustilo mesto 600, v drugi se jih je nabasalo kar 800, z rednim se jih je odpeljalo 730 in še z opoldanskim vlakom se je 500 komodnejših Ljubljancov potegnilo na gorensko stran. Proti Kamniku in Kamniškim planinam so se odpeljali že v soboto, danes je pa kamničan opravil bolj slabo, ker ljudem pač ni več toliko za kopanje, da se je z dvema kamničanoma odpeljalo le 330 izletnikov. Tudi dolenski izletniški vlak ni bil preveč natlačen, ker so si ljudje

Dolenjsko prihranili za trgalev, vendar se pa tudi še pozna tujski promet na lo stran, saj je dolencec vzel s seboj samo z glavnega kolo-dvora 445 prijateljev samorodnega cvička in pa seveda tudi prijatelje-sladih lešnikov. »Boš tiste potokla, bom drugih nabral!« nagaja dekletom vračajoči se izletniški dolencec in pre-rokbe možakarjev o vinski letini poslanjajo nevarne, da od štrpacov po zidanicah in kletah tudi upehane mame komaj varuje polne opr-nike češpelj za čmoke in druge sladkosti. Niso prav zadovoljne, saj so še kisle in premalo jih je — edino parčki so blaženi, saj je bilo pri branju tako »posrečeno«.

Ponesrečenci

Zegnanja in veselice vrlih društenikov vseh namenov, skratka žetvene slavnosti pa v Ljubljani že čuti tudi bolnica. Ze minulo nedeljo in praznik so pričeli z nožem in njegovimi over-turami

Davi so iz bolnice poklicali rešilni avto, da je pripeljal z Brezovice tesarja Jakoba Trčka, ki ga je nek nadelan neznanec tako vrgel ob tla, da mu je zlomil levo nogo.

Iz Polhovca gradca so pripeljali v bolnico 60 let starega občinskega reveža Tomaža Lebna, ki je padel po stopnicah in se tudi poškodoval na nogi. Dijak Jože Vehovec je prišel v bolnico, da mu vravnava desnico, ki si jo je zlomil pri padcu z ograje. Ze v soboto so pa pripeljali v bolnico Antona Nučiča iz Predol s hudimi poškodbami na obeh in rokah. Razstreljeval je kamen in je naboj prezgodaj eksplodiral.

Promenadni koncert na strehi

Ljubljanci, ki jih je vezala služba in dolžnost ali pa tisti reveži, ki jim tudi najbolj krvava prisega ni uspela ganiti zakrknjenih prijateljev denarnice, so pa dopoldne poslušali čarobno muziko iz višjih sfer. Vojaška godba je namreč imela izvrsten promenadni koncert na verandi vrh palače Ljubljanske kreditne banke, da so ljudje tja dol do Mestnega trga in v ti-volsko senco ugibali, kje je nameščen tako imeniten zvornik. Še na promenadi pred pošto in na Aleksandrovi cesti so šele nekatere vojaške uniforme ob ograji na strehi počile izprehajal-ce, da imamo tako odlično vojaško godbo v Ljubljani.

Mariborska nedelja

Velik uspeh »Vode« v Rušah

Vombergerjeva »Voda«, ki so jo danes popoldne uprizorili na letnem gledališču v Rušah na prostem, je imela velik uspeh. Vsi igralci so se zelo potrudili in njihovi dobri volji je pripisati, da je uprizoritev tako sijajno uspela. K uspehu pa je pripomogel tudi sijajni obisk, saj je bilo videti pri predstavi poleg skoraj vseh Rušanov tudi mnogo Mariborčanov.

Plačati je hotela pa — ni denarnice

Ko je na sobotnem trgu zasebnica Fanika Krivec kupovala piščance in hotela plačati, je vsa zaprepaščena zapazila, da je okradena. Denarnico je imela v predpas-nikovem žepu in takoj ji je bilo jasno, da jo je okradel predrzen žepar. O tatvini je Kričeva obvestila stražnika.

Žalostna usoda božjastnega reveža

Preteklo noč je okoli polnoči postajal pred hotelom »Orel« brač, brezposelni kle-par 43letni Leopold Majcen, ki ni imel kje prenočiti. Uro pozneje pa se je okoli njega

zbrala velika množica ljudi. Majcena je namreč vrgel božjast. V slinih bolečinah se je revež zvijal po tleh in vedno znova so se ponavljali napadi. Majcen je slaboumen in je šele pred kratkim prišel iz umobolnice v Novem Celju.

V smrt zaradi bede

Danes je bilo tukajšnje državno tožilstvo obveščeno, da se je pri Sv. Trojici v Slo-venških gorah obesil 26letni posestnikov sin Matija Baša. Obesil se je pred hišo svo-jega brata. Pustil je pismo, v katerem pravi, da si je končal življenje zaradi velike bede, v kateri je živel. Brat pa je izpove-dal, da je obupanec bil nekoliko slaboumen, češ da se mu je kri v glavi izpremi-njala v vodo.

Karambol dveh avtomobilov

Včeraj popoldne se je na vogalu Alek-sandrove ceste in Kopališke ulice dogodila huda prometna nesreča. Tam sta trčila mestni avtobus in avtomobil dr. Rudolfa Leskovarja. Obe vozili sta utrpeli precejš-nje poškodbe, dr. Leskovar pa je zadobil lažje poškodbe tudi po telesu.

Zapustil nas je za vedno naš nad vse ljubljeni soprog, oče, stari oče, tast, stric in svak, gospod

VALENTIN SLAVC

revident drž. železnice v pokoju

dne 24. t. m. po dolgi, mučni bolezni, previden s tolažili sv. vere.

Pogreb dragega in nepozabnega pokojnika bo v ponedeljek, dne 28. t. m. ob pol štirih popoldne izpred mrtvašnice Zavetišča sv. Jožefa, Vidovdanska cesta št. 9, na pokopališču k Sv. Križu.

Ljubljana - Graz, 24. avgusta 1935.

Marija, soproga; Ana Tüchl roj. Slave, hči; Alojz Tüchl, zet; Ani Mari Tüchl, vnukinja, in vse ostalo sorodstvo.

Glas slovenske žene

Zveza kmečkih fantov in deklet

Najštevilnejši in zato najvažnejši sloj našega naroda je brezdomno kmečki, zato bi mu morali posvetiti tudi posebno pažnjo. In med kmeti je žena tista, ki nosi velik kos dela in skrbi na svojih ramah, kar priznava tudi znani narodni pregovor, da žena tri vogle hiše podpira.

Zivljenje našega kmeta ni bilo nikoli lahko, zadnja leta pa postaja spet vedno težje. Zbog splošne gospodarske krize je padla predvsem cena kmečkih pridelkov, medtem ko je ostala cena industrijskih proizvodov, čeprav je tudi padla, vendar razmeroma mnogo višja. Tako je prišel kmet v »škarje«, kakor imenujemo razliko med cenami kmetijskih in industrijskih proizvodov. Vso težo krize pa čuti s kmetom njegova žena, kmečka gospodinja in mati. Saj je ona upraviteljica velikega dela kmečkega premoženja in še dosti bolj kakor mestna žena deli z možem neposredno njegovo delo in skrb. In navadno žena občuti revščino in bedo hujše kakor mož. Dostikrat je ona varčevnejša in predvsem bolj občuti skrb za otroke. Razen tega je navadno telesno šibkejša in ima pri tem nositi vse težave nosečnosti, porodov in dojenja, ki se ravno pri kmečkih ženah ponavljajo časih leto za letom. Na kmetih žena pogosto opravlja možko delo, celo takrat, kadar bi se morala varovati težkega dela. Čim revnejša je hiša, tem manj si more privoščiti onih majhnih udobnosti: dobre hrane in veliko miru v času nosečnosti in dojenja ter dobro oskrbo in počitek v otroški postelji. Posledica preslabe prehrane, težkega dela in pomanjkanja miru pa so zgodnja oslabeleost, zgarlost, bolehaost otrok in umrljivost dojenčkov.

Glavna pomoč proti vsem tem velikim težavam kmečke žene bi morala biti pač gnozna, materialna. Toda pogosto je položaj še slabši, kakor bi lahko povprečno bil in to zaradi nevednosti, premajhne izobrazbe in pomanjkanja nasveta. Zato je važno, vzgajati kmečko ženo, dati ji potrebno strokovno izobrazbo, ki jo potrebuje kot gospodinja in mati, da si bo znala čim več sama pomagati, ter da bo vedela, česa ji je treba in se bo znala za svoje potrebe boriti. Razen tega je zelo potrebno, nuditi naši kmečki ženi tudi kaj zabave in veselja ter ji vzbuditi zanimanje za stvari, ki segajo preko ozkega kroga njene družine in vasi. Saj nima kmečka žena navadno nič drugega od življenja, kakor skrbi in garanje, še ob nedeljah, ko se možki odpravljajo v gostilne, ostane žena navadno doma, kvečjemu gre v cerkev in se potem nekoliko porazgovori s sosedomi.

Iz potrebe po večji izobrazbi in nekaj zabave je kot nekaka samopomoč kmečke mladine nastala Zveza kmečkih fantov in deklet. Društvo obstoji že od 1924. leta in kakor je delo moža in žene na kmetih tesno povezano, tako je tudi društvo bilo dolgo časa skupno obema spoloma in je v mnogem tudi še sedaj. Vendar se je pred kakimi tremi leti ustanovil tudi poseben ženski odsek, za posebno za žene zanimive stvari. Tudi odsek ima zdaj blizu 4000 članic, kar je nekako tretjina vsega članstva zveze. Torej se je zvezi posrečilo zbuditi zanimanje za svoje delo pri kmečkih dekletih in ženah (kajti v zvezi je mnogo tudi poročenih žen), čeprav je organiziranje ravno na kmetih silno težko.

Prvi namen zveze je, dati kmečkim dekletom večjo, predvsem strokovno, poklicno in slojno izobrazbo. Povprečno kmečko dekle navadno ne poseja druge šole kakor krajevno ljudsko šolo, še v meščansko šolo gredo le nekatere, ki jo imajo blizu. Da bi šolali svoja dekleta kje v drugem kraju, v kakšni gospodinjstvi ali podobni šoli, za to veliki večini kmetov manjka sredstev. In čeprav obstoji precejšnja literatura o raznih kmečkih problemih, si vendar posamezne dekle, ki čitanja ni vajeno in ki tudi nima mnogo denarja, navadno te literature ne nabavljajo. Tako delo je prijetnejše in uspešnejše, ako se vrši skupno. Ženski odseki ZKFID prirejajo zato mnoge tečaje: za kuhanje, prikrpojevanje in šivanje, higieno, oskrbo deteta, konzerviranje sadja in podobno. Ti tečaji so navadno dobro obiskani. Zveza je priredila že nekaj stovakih tečajev, na stolne že večmesečnih, pod vodstvom strokovnih učiteljic ali tudi deklet samih. Toda dekleta se bavijo tudi v širših vprašanjih narodnega gospodarstva, z zadružništvom, prodajo kmečkih pridelkov in podobnim. Vse to delo je silno važno, ker se vodi smotreno in ga dobijo dekleta iz centrale potrebne knjige in do nezaupanja, ki je tako pogosto kadar tuje skušajo izobraziti kmečke ljudi; pa tudi zato, ker pride k dejanski koristi še vesela zavest lastne zmožnosti in samostojnosti. Za svoje delo dobijo dekleta iz centrale potrebne knjige in tudi predavateljice. ZKFID je tudi že priredila dva širša prosvetna gospodinjstva tečaja v Ljubljani. Mnoga predavanja so seveda za oba spola skupna. Skupno je tudi delo v dramskih odsekih, katerih je mnogo in živahno delujejo. Svoje delo kažejo dekleta tudi s prirejanjem razstav ročnih del in skupno s fanti s tekami koscev in žanjic, ki postajajo v vsaki vasi pravi prazniki.

Zaenkrat je ZKFID edinole slovensko društvo, toda snujejo se že podobne organizacije po drugih krajih Jugoslavije. Zveza je v stiku tudi s podobnimi organizacijami na Češkem, Poljskem in Bolgarskem. Izdaja svoje glasilo, mesečnik »Grudo«, pri katerem dekleta pač še malo sodelujejo; kmečka dekleta so še plašnejša kakor povprečno mestno dekle pred javnostjo. Toda že se javljajo začetki ženskega pisanja v »Grudi« in najbrže bo kmalu znala naša kmečka žena sama pisati javno o svojih težavah, potrebah in zahtevah. S tem bo dosegla Zveza lep uspeh prebujanja najbolj boječega, plahega in izkoriščenega dela našega prebivalstva — kmečke žene.

Lepo bi bilo, ako bi kmečka dekleta preko svoje organizacije stopila v stik tudi z organizacijami svojih mestnih — delavskih in meščanskih — tovarišic, da bi izginila prepada in nezaupanje, ki še vedno ločita mestnega od kmečkega človeka; da bi poiskale skupne točke, one, pri katerih bi se lahko za enake in po-

dobne zahteve skupno borile in si medsebojno pomagale. Tu je treba le malo dobre volje in — premagati plašnost pred neznanim in tujim. Bodočnost ženskega gibanja — tako kakor bodočnost vse družbe — je gotovo v skupnosti mestnega in kmečkega življenja.

Kratke novice

Lepotila v jedilni shrambi

Navadno iščejo žene lepoto v raznih dragih kemičnih preparatih, v resnici pa imamo mnogo pripomočkov za olepševanje obraza, čeprav v jedilni shrambi, in še precej poceni. Čeprav človek ni solata, mu vendar n. pr. kis in olje prav dobro služita: kis (dobre kakovosti pač) zelo poživijo kožo. Malo kisa v topli kopeli ali po večjem naporu dela čudeže. Kis in citronov sok zmanjšujeta kožne raze in posvečita obraz. Vdihavanje kisa ali grgranje s kisom pomaga pri napadnih oslabeleosti in omotičah.

Olje uporabljamo za masažo, posebno pri solnjenju. Potem dobimo zaželeno zlato-rjavo barvo. Koža brez mazanja sicer tudi porjavi, toda obenem razpoka in postane hrapava, kar je primerno staremu mornarju ali gozdarju, a ne pristojna posebno mladi dami. Posebno dobrodejna je masaža nog po topli kopeli z oljem. Poskusite, čudili se boste, kako lahko in brez bolečin boste hodili!

Za naglo poživitev utrujenega obraza je dobro obraz najprej umiti s toplo vodo, ki ji pridamo malo boraksa, potem na umivanje s koščkom ledu, ki smo ga zavili v mehko krpico in mu pridali malo citronovega soka.

Vsi sokovi svežih zelenjav so dobri za kožo. Uporabimo lahko paradižnike, kumare, jabolka, zmečkane jagode; zvečer namažemo obraz, jutraj dobro umijemo. Nekateri si delajo tudi obkladke z zmečkanim krompirjem, in pravijo, da imajo dobre uspehe. Stare Rimljanke so porabile tudi v mleko namočen kruh ali obkladke iz sesekane mesa.

Proti raznim rjavim madežem časih pomaga peteršilj. Pomaga v večini primerov pri solnjenju pegah, ki so zelo trdovalne. Toda zato tudi nikakor niso taka nesreča, kakor si večina pegastih deklet domišlja. Najdejo se možki, ki se jim zdi pegasti obraz pikanten. Torej nikakor ni vzroka za obup nad trdovratnimi madeži!

Proti trdi koži in »kurjim očesom« pomagajo obkladki s sesekljano čebulo. Tudi ta zaničevana dišava ima svoje dobre strani! Torej kar pojdit — v jedilno shrambo, ako ni drogerije pri roki ali je predraga!

Tragedija matere

Pred 19. leti je bil obsojen Amerikaneec Tom Mooney v San Franciscu zaradi udeležbe pri bombnem atentatu. Z vsega začetka je zatrjeval svojo nedolžnost. Njegova mati je od tedaj vsa dolga leta skušala dokazati sinovo nedolžnost. Potovala je po vsem svetu in bila tudi v Evropi. Tekom časa se je res posrečilo najti dokaze, da je nekaj priči proti Mooneyju prisegel po krivem, in sicer pod pritiskom državnega pravdnika. Predvsem politična nasprotstva pa so kljub temu preprečila obnovitev procesa. Pred kratkem je letos spet eden glavnih priči priznal, da je tedaj po krivem prisegel in sedaj je končno le nekaj upanja, da se bo končno obnovil proces in se javno dokazala nedolžnost Mooneya. Toda njegova stara mati, ki je tako vztrajno in neumorno delala za njegovo rešitev, tega ne ve več: pred kratkem je umrla v visoki starosti 85 let, brez upanja, da bi njen sin še kdaj dosegel svobodo.

Trgovina z dekleti. Stalni delegat CSR pri Društvu narodov g. Künzl-Jizersky je predal v Zenevi ratifikacijsko listino, s katero javlja CSR svoj pristop k mednarodni pogodbi proti trgovini z dekleti. Konvencija je bila sklenjena 11. oktobra 1933.

Ruske kiparke. Medtem ko je med ruskimi slikaricami le malo žensk z izrazitim talentom, sta pokazali dve zadnji moskovski razstavi dela nekaterih kipark visoke umetniške kakovosti. Vera Muhina je po temperamentu in svojem popolnem tehničnem znanju najbolj moška. Najraje uporablja mramor in ljuvi v plastiki klasične črte in moderno realistično. Njena dela so močna in monumentalna. Beatrice Sandomirskaja uporablja pod vplivom primitivne afriške in staroruske umetnosti predvsem les za svoje plastike. Tudi njeni kipi so prekonaravne velikosti, silni in monumentalni. Vplivajo bolj po svoji silovitosti in z mojstrsko tehniko, kakor po svoji lepoti. Najbolj ženska je Sara Lebedeva, ki dela manjše žanrske plastike in se odlikuje po finem razumevanju in nežnosti občutka. Zelo dobri in živi so njeni portreti. Vse tri umetnice so približno enako stare in dozorle šele v zadnjem desetletju.

Žene v letalstvu. Po mnenju moskovskega letalskega strokovnjaka Grohovskega so žene po svojem telesnem ustroju bolj primerne za letalstvo kakor moški. Medtem namreč, ko se moškega že pri višini 7000 m brez kisikovega aparata loti vročlovost, vzdržijo žene brez aparata tudi do 10.000 m višine.

Kdo se sme poročiti? Dve azijski državi sta izdali pred kratkem glede tega nove naredbe. Afganistanu je treba denarja, in zato se ne sme v bodoče nihče poročiti, kdor ni izpolnil svojih davčnih obveznosti. V Turčiji se pa bolj zanimajo za izobrazbo. Tam se odslej ne sme več poročiti noben analfabet. Uredili so posebne tečaje za mlade ženske in neveste, ki se žele poročiti, a še ne znajo čitati in pisati. Na ta način bo odstotek nepismenih menda res posebno naglo padel.

Naš Korotan

Strašne cerkvene razmere na Koroškem

Skromni in tihi so naši slovenski domovi in vasi po celovski kotlini proti Velikovežu. Le malokdaj se izve o naši žalosti in boli v javnosti. Redko, zelo redko se pogleda na našo severno mejo, kjer moraš s solzo v očeh zatrepalati: Kje so pravice in kje je Bog? Da, gledati moramo z žalostnim očesom slovenske župnije, ki se v zadnjih letih brzo ponemčujejo. Kar cela vrsta jih je: Zrelec, St. Jakob ob cesti, St. Tomaž, Timenica, Smihel ob Krki itd.

Zrelec je lepa slovenska župnija, oddaljena eno uro od Celovca. Do plebiscita so tod pastirali slovenski duhovniki. Hitro po plebiscitu so bili nastavljeni nemški, ki so odpravili slovensko iz cerkve. Sedanji župnik Jožef Böhm je odpravil slovensko celo iz spovednice! Imenovan g. župnik je prej pastiraval v slovenskih župnijah: na Brdu, v Borovljah in v Železni Kapli. Gospod zna dobro slovensko, zato se zdi človeku nadvse čudno, da neče govoriti tudi v Zrelec s svojimi farani v njih jeziku. Tamošnja cerkev je večkrat prazna. Čudno! Imel sem priliko vse to opazovati na cerkvenem sejnu, ko so prišli k prvi sv. maši samo štiri ženske. To so uspehi nemškega duhovnika v slovenski župniji! Župnik se jezi in roti svoje farane, naj hodijo v cerkev, a da bi jim tam razlagal evangelij v slovenskem jeziku, kakor so ljudje prejšnja leta bili vajeni, tega ne stori. Žalostno!

Tako ko v Zrelec je tudi v St. Jakobu ob cesti in St. Tomažu. Tudi tukaj verniki malo prihajajo v cerkev. Imel sem priliko udeležiti se cerkvenega sejna v St. Tomažu, kjer sem se moral kar čuditi. Vse govori slovensko, v cerkvi pa nemška pridiga in spoved, a hvala Bogu, petje pa še vedno slovensko, daji je g. župnik Jakolič že večkrat hotel ukiniti. Toda slovenski organist se ni ustrašil. Zavedal se je, da je njegova naravna pravica, da se še v bodoče razlega mehka pesem v slovenski župniji, kot tedaj, ko so tod pastirali č. g. dek. Brabranec. Prav tako! Gotovo so bili v St. Tomažu prej Slovenci kot g. Jakolič.

Enako je tudi v Timenici, ki je popolnoma slovenska župnija. Sola, pa je seveda popolnoma nemška. Do plebiscita so župnovali v Timenici slovenski duhovniki. Pridige ni bilo niti ene nemške. Zadnji slovenski župnik v Timenici je bil veseli Tojko, ki je moral po plebiscitu pobegniti. Potem so prišli v Timenico nemški duhovniki, ki so popolnoma ponemčili župnijo. Naenkrat je postalo vse nemško v cerkvi: pridiga, petje in molitve. Tako je bil v Timenici pred nekim časom četrti nemški župnik z imenom Recktenwalt. Ta se je sam izrazil, da spada v župnijo župnik, ki zna tudi slovenski. Ker pa on ne zna slovenski, mora mirno nadaljevati z nemščino, ki jo je vpeljal že njegov prednik. In tako ponemčujeja timenice Slovence šola in cerkev s polno mero.

Podobno pot, kakor navedene župnije, tre tudi Smihel ob Krki. Lepa slovenska župnija, kjer se je do zdaj opravljal vse v slovenskem jeziku. Zakaj bi ne, ker so tod sami Slovenci, razun ene ženske, katera je lukaj kot naseljenka. A tudi tu so nemčurji zahlevali nemško pridigo.

Odločni g. župnik Boštjančič pa se ni pustil ugnati in je napravil vlogo na škofijo, ki mu je poslala odlok, naj bo v župni cerkvi v Smihelu dvojezično petje, če jim pa to ni po volji, naj prepove vsako petje. Dvojezično petje v slovenski fari? Ni-li že to dovolj žalostno?

Tako se godi krivica po vsej naši Koroški. Je in ne Slovenci, če bi zalajili pravico in pri Narod jo seveda čuti, a molči... Ne bili bi ljudje, ki krivico! Krivico, ki jo izvaja nemško nasilstvo nad našim življenjem na Koroškem, čutimo vsi in ves naš narodni organizem. Rožanec

Naši najmlajši na Koroškem

(Dopis iz okolice Celovca.)

Malo, zelo malo se čita v jugoslovanskih časopisih o naši najmlajši deci na Koroškem; zato se mi zdi predvsem potrebno in umestno, da prispevam po svojih skromnih močeh in podam jugoslovanski javnosti vsaj drobtino iz svojih doživljanj med deco onih renegatov-nemčurjev, od katerih je bilo pričakovati, da se bodo v oni državi, za katero so se leta 1920. odločili, počutili kot v samem paradižu. Tako bi vsak lahko mislil, a pošteno bi se zmotil, ker moral bi uvideti, da vsi ti nezvesti možakarji govorijo na srce svojih najmlajših proti lastni državi, proti krvnim bratom in narodu. To je vzgoja nemške kulture onih, ki ne znajo besedice nemški! Toda, poslušajte! Najnesramnejšega postopanja proti lastni državi in proti krvnim bratom pa se poslužujejo v svojih družinah, s tem, da svoje najmlajšo deco pregovarjajo za odrešni Anschluss in kako naj sovražijo slovenski jezik in one, ki se ga zavedajo... Znani so nam slučaj, da so šli 12letni dečki skozi noko vas, kjer so se ustavljali pri slovenskih hišah s klici: »Čuš«, »Srbe« ali »vse tu notre je srbsko...« Žalostni prizori! Ze v najmlajši dobi začnejo svoje in vse kar je njihovo sovražiti. Z njih početjem gredo tako daleč, da se nam kar gabi o tem poročati. Dne 4. avgusta t.l. sem na široko prehodil Osojniški hrib in končno zasel na vas »Golšovce«, ki leži pri sončnih Zihpoljah, ki so pol ur oddaljene od Celovca. Ko sem si ogledal tod slovensko vas, kjer govorijo med seboj popolnoma slovenski, sem zagledal ob griču tamonje šole fanta, ki je pasel dve kozi. Ko sem se mu približal in ga prijazno pozdravil z »dober dan!«, me pogleda izpod čela in odzdravi: »Grüss-got!« Začuden sem ga pogledal in dejal: »Ali ne znaš slovenski?« Prikimal je in bil mnenja, da slovensko ni lepo. Sedel sem zraven njega in sva se jela pogovarjati: »Hodiš v šolo?« — »Ja-bol!« — »Je lušno v šoli?« — »Pri Lehreru fajn, a pri fajmostru čisto nič.« — »Zakaj pa pri fajmostru ni fletno?« — »Zato, ker govorijo srbsko.« (Hotel je reči slovensko!) Nadaljeval je: »Jih cela šola ne mara, razun enega dekleta, katera je slovenskih staršev.« — »So tvoj oče in mati Nemci?« — »Ne... Ja!« za Nemce so se dali vsrbiti. — »So Nemci?« — »Ne! Samo zato, ker je fletnejši v Deutschlandu...« — »Ja, pa znajo starši dobro nemško?« — »Čisto nič...« — »Pa Nemci so?« — »Ja... Pa tudi meni pravijo, da moram biti fest Neme, ker je to bolj fajn...«

Kakšna je ta vzgoja, sem si mislil ko sem šel dalje. Žalostno, da moramo ugotoviti, da je takih prizorov in takih 12letnih dečkov več na Koroškem. To je vzgoja »blazene« nemške kulture?

Umrla je previdena s sv. zakramenti naša dobra

STANKA

učiteljica v Ribnici

Pogreb bo v ponedeljek 26. avgusta ob petih popoldne iz hiše žalosti
Zgornji Šiški, Kosova ulica 96, na pokopališče pri sv. Roku v Dravljah.
»Nebeški Oče, vzemi Svojega otroka k Sebi v sveta nebesa!«

Zalujoca družina
SLAPSAK-OVA
in sorodstvo.

Umrl nam je danes, previden s svetimi zakramenti, v starosti 79 let,
naš iskreno ljubljani, predobri soprog, oče, brat, stric in svak

FRANC CIBEJ

PIS. RAVNATELJ VIS. DEZ. SODISCA V P.

Sprejeto ga iz hiše žalosti, Rimska cesta 7, v ponedeljek 26. avgusta
t. l. ob pol treh na pokopališče k Sv. Križu.
Priporočamo ga v molitev in blag spomin.

Ljubljana, dne 24. avgusta 1935.

KATARINA, soproga; MARICA, VERA in OLGA, hčere.

Koroški narodni tabor

Mežiška dolina nas vabi na koroški tabor v nedeljo 1. septembra t. l. na Poljani pri Prevaljah.

Letos poteka 15. leto, odkar je plebiscit odtrgal od našega narodnega telesa, zibelko slovenstva, naše zgodovine in kulture — Koroško. Edino Mežiška dolina je pripadla svobodni narodni državi Jugoslaviji, ko da se je delno uresničilo mistično svojstvo gore Pece, pod katero spi kralj Matjaž in čaka dne, ko bo z vojsko uničil »tujce — zemlje lačne«.

Še Peca bi ostala onkraj meje, da ni naš kralj Matjaž, pokojni viteški kralj Aleksander I. Zedinitelj potegnil svojega meča in zbudil spečo vojsko. Žrtve so padale. Stojne spomeniki padlim vojakom — junakom; cele dolge kolone zlatih imen se bleste na ploščah, ki hranijo spomin na one borbe, ki so po dolgem štiriletnem trpljenju žrtvovali življenje, katero jim je Bog ohranil v smrtne plesu za rajno Avstrijo, ali pa so si v zavesti, da je vojna krivična, življenje prigoljufali, kajti ves narod slovenski je bil obsojen na pogin. Moralo se je ukloniti naše ljudstvo tujcem.

A, »narod naš dokazuje hranik«, da ni od nekdanj Nemec gospodaril pri Gospej sveti, ob Zili v Rožu in Podjuni.

Celovski muzej hrani naše dokumente nekdanje svobode slovenskih pradedov, ki so si izbirali svobodno svoje vojvode na Gosposvetskem polju, kjer je stal vojvodski prestol in knežji kamen, ki ga zdaj

Nemci čuvajo kot dokument svoje zgodovine.

Ko je počil v Sarajevu usodni strel, je minilo točno 500 let, odkar se je po stoletnem premoru pustil Ernest Železni zopet ustoličiti po slovanskem običaju na Gosposvetskem polju. Da tega ni storil iz spoštovanja do slovanskih tradicij se vidi iz tega, ker mu je bilo to ustoličenje le sredstvo za izvedbo njegove protiturske politike, za katero je potreboval denarja in vojske. Poleg tega pa mu je bil ves ceremonij nekaka kratkočasna epizoda na poti v Benetke. Temu pa se ni čuditi, saj je do tedaj slovenski narod že 600 let tlačanil Nemcu, ki ni priznaval podložniku niti osebne, niti kulturne, ne verske in še manj narodne svobode.

Pomembno je dejanje Ernesta Železnega v toliko, kolikor ponovno dokazuje, da si je naš narod svobodno »volil vero in postavce« na Koroškem še gori pod Kurnom in više.

Da skušajo Nemci pritisniti temu običaju ustoličenja vojvod svoj pečat, je popolnoma razumljivo.

Mežiška dolina je edini del Koroške, ki je pripadel Jugoslaviji. V svobodni državi zato predstavlja vs Koroško in skrbi za brate preko meje. Da vedno poudarja svojo mislijo, smo najbolje videli ob grobu pokojnega velikega kralja Zedinitelja, ki je Mežiška dolina kot svobodni del Koroške prva poslala žaro s svobodno koroško zemljo v pričevanje narodne zavednosti in prisego zvestobe.

Zdaj pa je odločno pokazala samostojnost, ko gre za postavitev spomenika velikemu Pokojniku! Kot je Koroška vedno samostojno živela in se redko ozirala na bivšo Kranjsko in Štajersko, tako hoče v imenu zaslužnih bratov pokazati veliko hvaležnost njemu, ki je omogočil da se v spomin svobodni naših pradedov, postavi na svobodni koroški zemlji glasnik svobode — naš knežji kamen.

Ni na Poljani pri Prevaljah kamen, kjer je sedel naš svobodnjak, ko so volili vojvodo, ampak posnetek njegov.

Poleg mnogih seznamov borcev — padlih za svobodo Koroške, poleg Malgajevga spomenika ob cesti med Dravogradom in Guštanjem in poleg kamna, ki ga opazimo na cesti proti Libelčam, ki prča, da: »Bis hierher und nicht weiter kamen die serbischen Reiter«, naj bo knežji kamen na Poljani nov spomenik na borbe za osvobodjenje naše Koroške.

Koroški tabor pa ima poleg tega namen pridobiti sredstev za spomenik Viteškemu kralju Zedinitelju v obliki mladinskega doma pri št. Danielu nad Prevaljami.

Gotovo je, da je interes svobodne Koroške interes vse Slovenije. Dolžnost vsakega zavednega Slovenca je, da po vseh svojih zmognostih sodeluje pri narodnem delu za osvoboditev naše Koroške.

Knežji kamen na Poljani naj bo mejnik novi dobi v narodno obrambnem delu za našo Koroško.

Tabor koroških legijonarjev na Sv. Planini

Glavni odbor Legije koroških borcev v Trbovljah bo priredil v nedeljo, 1. septembra na Sv. Planini pri Trbovljah velik narodno-obrambni tabor, na katerega je povabil vsa narodno-obrambna društva od blizu in daleč. Ker bo isti dan tudi velik ljudski tabor na Poljani pri Prevaljah na Koroškem, kjer bo svečano odkrit dvojni zgodovinskega knežjega kamna, opozarjamo javnost, da sta organizirana oba tabora v medsebojnem soglasju, tako da se oni,

ki bi se iz kakršnihkoli razlogov ne mogli udeležiti tabora v Mežiški dolini, udeležijo lahko tabora koroških legijonarjev v osrčju Slovenije, na Sv. Planini pri Trbovljah. S tem bo dalo naše ljudstvo močan povdarek svoji zahtevi, da je treba po 15 letih skrajne brezbrzičnosti vendar pravično rešiti koroško manjšinsko vprašanje. Ne le iz naše meje, tudi iz našega hladnega zaledja naj se sliši odločen glas, da je skrajni čas, da se odločilni činitelji zganajo in da zahtevajo za našo narodno manjšino onstran Karavank pravice, ki ji po mirovni pogodbi pripadajo. — Glavni odbor Legije koroških borcev je naslovil na javnost ob tej priliki tudi primeren poziv.

Ljubljanska drama na počitnicah

Kratki intervjuvi s ceste.

Pretekli ponedeljek je bil v obeh gledališčih »zbor« in okrog Gradišča je zopet oživel... Talija se drami!

Kje so kaj bili naši ljubljenci, to nas zanima in pod raznimi okolnostmi so se »posrečile« tile kratki intervjuvi:

BRATINA

Pred izložbenim oknom na vogalu Zvezde je stal in gledal slike »Paganinija« pa zmaljal z glavo... »O, gospod Bratina, že nazaj?« — »Saj se nikjer nisem bil, razen na Žalostni gori in en dan na Gorenjskem, no, pa na Ježici in v Preserju. Imam doma letovišče, tam za Bežigradom. Veliko teraso in vse, kar napravi bivanje ugodno...« — »Kaj ste pa tako nejeverno opazovali v izložbi?« — »Glejte, Petrovič igra Paganinija, tak krasotec, to je vloga za... za... onega...« Hitro pomagam: »Veita...« — »Da, za Conrada Veita, karakterni vloga je to, ne pa Pet...« — »Ja, pa to je opereta...« — »Kaj vsega ne uprizore...« Od Zvezde do nunske cerkve in nazaj je trajal intervju. Ima se odlično, za večje »rajče«, ki bi pritakale igralcu za razglede po svetu — pa ni denarja. In tako je ostal doma, pa je prav zadovoljen. En dan na Gorenjskem in že je pobegnil nazaj — poglajale so ga... (tega pa ne smemo napisati). Kje so kaj drugi soigralci, sem ga vprašal. V par dneh bodo prilezli kot martinčki na sonce, drugi teden začnemo... »Pa zbogom in na svidenje v teatru...«

ZUPAN

To je on, Melhijor Menarosti iz operetnega štaba, pa sloviti Ribničar od Belega konjčka, da o »žabi« v Netopirju niti ne govorimo.

»Torej, gospod Zupan, kako in kje ste kaj bili?« — »V Savinjski dolini.« — »Ste kaj plezali?« — »Nič — gora ni nora, nor je tist, ki gre gor...« Torej na kratko povedano, zanj je bila Savinjska dolina okrevanje, nabral si je humorja, da nas bo zopet vso sezono zabaval. Veseli se že sezone! Drugače je pa trenutno angažiran v kazini kot kibic na šahovskem turnirju. Bila je ravno nedelja, ko sva govorila in si je prižgal cigaro — Regalitas, »pangelček« je pa skril... Samo ob nedeljah si jo privošči poleg »Pilznerja«. Ej, pa koliko bi ga, če bi ne bil tako drag. Pa na kaj se se veseli. Ko so igrali tisto »Zdaj vam eno zaigramo...« je kot Melhijor zapel eno od »Cinkoletas«. In sedaj ima »bon«, da od pete popoldne dalje »manipulira« po mili volji s »Pilznerjem«. Da, da, Zupan se razume, mogoče bo »zrušil« celo rekord te bratovščine. Za hip se je odstranil, ta hip je pa trajal celo uro, pri šahistih se je tako »zamaknil«, da je na vse poprejšnje pozabil...

Laval spremlja svojo hčerko k poroki. Hčerka francoskega predsednika vlade in zunanega ministra Lavala, gospodična José Laval je v torek poročila grofa de Chambrunna. Cerkvenih svečanosti se je udeležila vlada polnoštevno. Navzoč pa je bil tudi ves diplomatski zbor.

PEČEK

Njegove spomine smo že čitali v »Glasu naroda«. Zabavni, kaj? V Daj-damu sem ga vjel, v počitniškem dresu, ki je nekak zunanji znak, da so zanj še počitnice... »Bog daj« in tako dalje! »Ste s kolesom?« — »Ne, danes pa ne!« Saj veste, da je naš Bojan strasten biciklist med počitnicami. Ko bodo priredili »Tour de Trnovo« bo gotovo prvi! Naslanjal se je na blagajno in posrebral zadnjo porcijo sladoleda, ko sem stopil predenj. »Ej, gospod Peček, kako je pa kaj bilo v Dalmaciji, zakaj pa vam je Smerkoljeva »ušla« z odra v šibeniku?« — »No, že, že, pa tudi zanič! Ofražili so nas...« — »Kdo, za vraga?« — »Menager iz Splita, 220 Din sem imel dnevno, 60 za stanovanje in hrano, 60 »za tako«, no, in 100 sem pa dnevno spravljaj, to toliko časa, da se je nabralo ravno prav, da sem kril deficit »ekspedicije«. In še 700 Din povrh... Drugače smo se imeli dobro, z »musko« je bil pa križ! V Splitu je bila odlična, v Šibeniku taka, da Val... ni mogla odpeti angleške pesmi, na Makarski smo pa dobili cigane...« — »No, na ciganske viže je šlo pa težko, kaj ne?« — »Sploh ni šlo, zahtevali smo od menagerja drugo godbo, ali — »nema je!« Potem je odšel naš »vrlie« menager v Split po pijanista, ki naj bi vodil »ciganski« orkester. Nazaj seveda ni bilo ne njega in ne pijanista, pa smo ostali sami...« — »Kaj pa skušnje, se bodo kmalu začele?« — »Mislim, da bi bilo najlepše tako, da bi začeli brez skušenj in bili do konca meseca — prosti! To pa ne gre, bomo pa začeli...«

— Ali mi ne bi mogli podariti par starih hlač, dragi gospod?
— Stare hlače pač imam...
— Najlepša hvala — kdaj lahko pridem ponje.
— Da, jih morate že pomešiti, kadar grem v posteljo — podnevi jih namreč nosim sam.

Mussolini na pogrebu letalskih žrtev. Prevoz 7 žrtev letalske nesreče pri Kairu se je izvršil na najsvetanejši način. Pogreb je bil v ponedeljek v Rimu. 10.000 mož vseh armadnih formacij je spremljalo žrtve na zadnji poti. Špalir pa je delalo četr milijona prebivalstva.

Gustav Strniša:

Večer

Večer na deželi je miren in tih, trudni so ljudje in priroda, vse si želi počitka.

Včasih, jeseni, manejo proso in ličkajo koruzo. Tedaj se večer čudežno izpremeni, novo življenje se oglasi, pesem zadoni, roke delajo kakor bi se igralce, ljubeča srca se pozdravljajo in smeh zveni med petjem, radosti in razigranosti, smeh dela in veselja do življenja.

In taki večeri se končajo z vinom in poglačo, s sestanki zaljubljenecv in prisegami ljubezni. Lepo je tedaj na deželi in človeku je lahko in radostno pri srcu, da si želi samih takih noči.

Zunaj navadno sijajo zvezde, nizko vise in prijazno se smehljajo, da jih zaljubljeni skoro dosegaajo z rokami, ko si šepetajo o sreči, ki jo kažejo te božje lučke v vesolju.

Hitro mincejo taki večeri in veselje mine. Trdo delo ukazuje o mraku pokoj in mir, da se telo spočije in oddalnice. Težki korakovi prihajajo ljudje, mrki in tihi legajo počivati. S seboj pa prinašajo opojen duh po zemlji in v svežem zraku in se prav zato tako radi zapirajo v svoje kamre in ne marajo drugega zraka, kakor tistega, ki so ga že prinesli s seboj, blagodejnega in omamnega, pomešanega z želenjem zita in vonjem čebelnega medu.

Taki delovni večeri so čudno privlačni, ker so tako motno žalostni. Pri umirajoči brlivki sedi in strmiš pred se. Noč se spušča na zemljo in težko dolgočasje se počasi bliža. Ti pa gledaš pred se in čakaš, nekaj pričakuješ, slutiš neznano razodetje, bolesto mrkost, hladno temino. V vsem pa veš, da ti bo spočeto novo doznanje.

Domači ležejo k počitku. Mlečne kaše so se najedli in krompirja. Zdaj so zadovoljni, čeprav se jim oči ne razjasne, temveč ostanejo nekam zamaknjene, kakor bi bile že pogreznjene v sanje in zato molče, saj tudi

oči znajo govoriti in molčati in lep pogled je večkrat slajši kakor izgovorjena beseda. Ti pa sloniš pri mizi, strmiš v brlivko in čakaš.

Potem se spomniš, da so vsi domači legli, da vsi spe in sanjajo, a ti bediš. Tvoje občutje postaja jasnejše, v samotni gledaš vse drugače kakor v družbi.

Hipoma ti je, kakor bi živel med samimi mrtveci, vsi leže mrtvi, neobčutni, nihče se ne gane.

Prehitro se pa zagriže vate spoznanje, da so ti živi, ki tu spe, a da si ti med njimi mrtvec. Ti tukaj živiš z zemljo in z njo počivaš. Ti pa živiš po svoje, svoje postavice si pišeš, zato te priroda ne mara in ne prizna tvojih zakonov, čeprav siliš vanjo in jo nečeš spoznati do potankosti.

Tako sedi in premišljuješ in šteješ ure. Zunaj je vse pogreznjeno v molk, še mlače se ne breznajo, kakor bi jih bilo strah tišine.

Vležeš se. Tiho se spraviš v postelj, vendar čutiš, da se je tisti hip vse predramilo okoli tebe, da so se vsi speči premaknili in te zro v temi, začuden, kakor bi te ne poznali in bi šele v su zaslutili, kako daljen si jim in kako tuj.

Ko tako ležiš in se zastrmiš v strop nad seboj, ki je nizek, da ga lahko otipaš, opaziš, da si nekje drugje, ta ozka soba, ta bela postelj, to zatonilo ozračje saj ni mogoče, da je to na deželi, tam, kjer je samo sonce in cvetje, samo brstenje in življenje.

Spomniš se, da ti je zato vse tako tesno, ker ne nosiš v sebi čara prirode, ker je ne znaš dovolj močno doživljati, kajti samo ti jo res močno dojemajo, ki v nji trpe, ki se bore za kos kruha in jo ljubijo v znoju in bolečini.

Ko se spomniš na to, ti je tesno. Zadnjemu pastirju zavida njegovo doživljanje, ki je globlje kot tvoje, a ga ne sluti in ne ve zanj.

Sram te je, da si tako majhen in neznan, manjši kakor vsi ti okoli tebe, ki spe in so srečni ter skrivajo svojo srečo, ki je malokdaj razodenejo svetu.

In ko zaspiš, se ti zdi, da se pogrezaš nekam v brezkončnost, v svet, ki ga živi ti ljudje in ki je tako lep in čudovit že zato, ker ga doznavaajo te preproste duše, ki se niti ne zavedajo svojega velikega bogastva.

Gustav Strniša:

Cigan in terice

Dolenjske terice so znane vsled svoje delavnosti, snedenosti in zgornosti.

Ko tarejo jeseni lan, so zelo pridne. Ves dan delajo in pozno ponoči prečepe na tleh, a gospodinje jim kuhajo štruklje in druge dobrote ter jim prinašajo cviček, saj so terice vedno gladne in žeje.

Revež, kdor gre po poti, kjer čepo terile in tarejo! Ob vsakega se obregnejo in ga obero, da mu še kosti ne ostanejo cele. Obrekujejo ga, opravljajo in se iz njega norčujejo, da jo! Vse napake, ki jih ima človek, privlečejo na plan, ga smešijo, oponašajo in se zlobno reže. Vendar ves čas pridno tarejo in ne prekinajo dela.

Pri sosedovih je žival cigan Peter, ki so ga pustili v vasi cigani in se je učil za krojača.

Cigan je gledal skozi okno in opazoval terice, ki so trle lan za sosedovim škedenjem ter se zabavale z zabeljenimi zbadljivkami.

Pa ga je zagledala raglica Urša in tovarišicam nekaj rekla. Kakor na povelje so se vse obrnile in pokazale Petru svoje jezike.

Cigan je zardel kakor kuhan rak in pričel hitreje živati, na terice pa ni pozabil. Ko je o mraku prekinil delo, se jim je približal.

Zenske so ga takoj napadle, ga obkladale s potopom, ga spraševale, kje je pozabil svoje starše in se norčevale.

Peter je molčal. Naposled se je ena spomnila:

— Vidiš ga česarja! Časviraj nam kaj, urneje nam pojde delo izpod rok!

Krojaček ni nič rekel. Kar skočil je po svoje gosli in pričel igrati. Igral je in igral, a med njegovo melodijo je odmevalo enakomerno tolčenje pridnih teric.

Ko je nehal se je že stemnilo.

Terice je pesem kar nekam ganila, da se niso več norčevale s cigani in so zamišljeno trle dalje.

Deček se je vsedel v travo med uje.

— Ali boš še zagodel? je vprašala stara Špela.

Krojaček je pokimal, zasviraj še kratko melodijo in potem odšel.

— Saj ni tako napačen fant! je bevsknila prva.

— E, dovolj, da je cigan! Jabolko se ne zakotli daleč od jablane! jo je zavrnila druga.

— Kaj pa mene drži? je vprašala tretja in ježno pogledala sosedo:

— Zakaj me prijemaš za krilo? Pusti me!

— Ti mene pusti! je zarentala četrta.

In spet se je oglašila druga, da jo prva vleče za krilo.

Nekaj časa so se v temi prerekale, na kar so se pričele častiti z raznimi ne preveč lepimi vzdevki ter si naposled skočile v lase.

Ko se je živ klobčič povaljal po travi, je spet hipoma zadonela ciganova vijolina. Neugnano so brnele gosli, pele in se posmehovale.

Potem se je oglašil krojaček:

— Zdaj sem vas poplačal, da se ne boste več z mene norčevale. V mraku sem vam prišil krila skupaj, a ve ste se zato stole.

Terice so završale in skočile na cesto, a cigan je zdirjal in zgubil v temi.

Drugi dan je mojster zaman klical svojega vajenca in naposled jezen skočil k njegovemu ležišču, da bi mu jih naložil. Postelj je bila prazna. Cigan jo je pobrisal. Menda se je bal maščevanja hudih teric, ki ne poznajo šale, če se enkrat pošteno uježe.